

Per una reforma minimalista de l'Estatut

Diu un vell acudit que un tolit que anava a Lorda va tenir un accident, i mentre el vehicle en què viatjava donava voltes de campana, ell només tenia esma per dir "Mare de Déu, fes que almenys quedi com estic".

Aquest mateix prec pot aplicar-se a Catalunya, a la vista de la manera com es planteja la reforma de l'Estatut d'autonomia: només que badem una mica, i mentre ens tenen entretinguts discutint si és millor dir nació, nacionalitat o comunitat nacional, i banalitats semblants, molt fàcilment perdrem bous i esquelles.

Per això crec que cal proposar una modificació minimalista de l'Estatut, sense la qual tota la resta serà faramalla. Aquesta modificació consisteix en tres petits afegitons a l'articulat actual.

Un article 10 bis establiria que només són d'aplicació a Catalunya les lleis de bases expressament previstes a la Constitució.

Un apartat 3 bis de l'article 3 donaria al Parlament de Catalunya i al Govern de Catalunya la potestat d'adoptar com a pròpies i en benefici del català totes les referències lingüístiques de la legislació i de la reglamentació estatals, respectivament.

Un subapartat e) a l'apartat 1 de l'article 45 establiria la realització anual d'una suma de tres sumands: 1) la part alíquota de la despesa no territorialitzable de l'Estat central que, segons població, pertoca a Catalunya; 2) la despesa efectivament realitzada per l'Estat a Catalunya (inclosa la seguretat social), i 3) la part d'impostos cedida per l'Estat a la Generalitat i a les corporacions locals de Catalunya. Aquesta suma en cap cas podria ser inferior al que pertoca alíquotament a Catalunya per població, i d'any per altre es farien les compensacions corresponents. (Atenció: això no és el que diu el president Maragall; la proposta d'aquest, posats a ser generosos, és la continuació de la política del peix al cove).

Les forces polítiques nacionals catalanes, o, més ben dit, la part d'aquestes que queda operativa, tenen un paper insubstituïble en aquesta formulació. I això també es pot fer des de l'oposició. Convé dir-ho perquè no és el mateix anar guanyant eleccions que liderar una societat: la diferència entre una cosa i l'altra es resumeix en dos termes: coherència i continuïtat.

Web propi, 27.8.2004